

ныжтъ царь цю има, и заради мъжественната
войска. Тамо единъ голѣмъ человекъ отъ Пер-
сія, рекъла мъ: Защо хоратаваши така про-
тивно на-царя; а той мъ отвѣщала: Великъ
Господарь имамъ, самоволенъ посланникъ мъ самъ,
и противоглагола вмѣсто него. Тогава отстѣ-
пила отъ мѣстото гдѣто сѣдела и рекъла:
Дайте ми друго писмо да си отидемъ. Дарій
мъ рекъла: Бѣди готовъ довчера на вечерата,
догдѣ да напишимъ писмото. Като мръкнало
сѣднала Дарій на вечерата со съ сичкитѣ ца-
рѣта, и господари които имала: А Александра
търнала да сѣдне на мѣстото вѣстническо сре-
цю Дарія. Занесли пастіетата, и вечерали: А
віночерпице като черпала Дарія, почерпала и
Александра. Александръ като испила віното, тър-
нала златната чаша въ пазова та си. Віночер-
пице казалъ на-Дарія, а Дарій мъ рекъла: Земи
друга: зела друга чаша, и като почерпала пакъ
Александра, а той, и неа подобно като първата
търнала въ пазова та си. Единъ отъ Господа-
рыте мъ рекъла: О человекъ! защо правиши
така на царската трапеза; Александръ мъ от-
вѣщала: Господарю ми такъвъ обычай има,
защо който чужденецъ сѣдне на трапезата мъ,
първата и втората чаша гдѣто пие, харизва мъ
а, и почудилисе началниците за толиката мъ
дерзости.

ДАРІИ ПОЗНАВА АЛЕКСАНДРА.

Тогава Кантаркѣсъ (когото била пращала нѣ-
коги Дарій да господствова Македонія, когато
умрелъ Філіппъ) станала отъ трапезата, и о-